

Zprávy z farnosti

05/2004

Když se na jaře probouzí příroda, tak to na člověka zvlášť působí. Po zimě, kdy je všechno umrtveno se postupně objevují nové a nové známky života. Když zavřeme oči a zaposloucháme se, kolik to slyšíme hlasů různých ptáčků. Když začínají rozkvétat stromy, keře a různé květiny, kolik je to barev, vůní a různých tvarů květů. Je to krásné. Zvlášť v měsíci květnu se toto vše objevuje ještě ve větší míře.

A právě v tomto měsíci se obracíme k Panně Marii. Chceme se snažit pod její ochranou Pána Ježíše následovat a otevírat se Duchu Svatému, kterého nám přislíbil. Vzpomeňme, jak se učedníci shromáždili a spolu s Marií prosili o příchod Ducha Svatého. Teď je řada na nás. Jedině v Něm se nám rozjasní a budeme moci přinášet Jeho plody. Kéž se nám v tomto měsíci podaří více pochopit úlohu Panny Marie a také více počítat s její přímluvou.

Rád žehná P. František

Modleme se za našeho biskupa!

Litoměřický biskup Pavel Posád napsal pozdrav kněžím své diecéze, kteří se 6. dubna sešli v rámci kněžského dne v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Ve svém dopise biskup Posád vyjadřuje lítost, že nemůže být mezi kněžími své diecéze osobně přítomen, protože mu to jeho zdravotní stav nedovoluje. Děkuje zároveň za všechny modlitby, oběti i mše svaté. Pavel Posád rovněž připomíná 30. výročí smrti svého předchůdce na litoměřickém biskupském stolci - kardinála Štěpána Trochty.

Po svém biskupském svěcení, které se uskutečnilo letos 28. února v litoměřické katedrále, prožil Pavel Posád určitý stres, který vznikl na jedné straně z pocitu velké zodpovědnosti i velikosti úřadu a na druhé straně z pocitu vlastní nedostatečnosti a lidské slabosti. Na základě lékařského vyšetření a po léčebném pobytu probíhá nyní odborné doprovázení s cílem pomoci překonat danou situaci.

Videozáznam z biskupského svěcení Mons. Pavla Posáda je možné objednat (videokazeta či DVD) na adrese: Diecézní pastorační centrum, Komenského 4, 412 01 Litoměřice, e-mail: pastoracni.ltm@quick.cz, tel.: 416 738 036. Předpokládaná cena bez poštovného: VHS 320 Kč, 2DVD 300 Kč.

z webu naší diecéze

Poselství papeže Jana Pavla II. k XIX. světovému dni mládeže na Květnou neděli 4. dubna 2004

„Chceme vidět Krista.“ (srov. Jan 12,21)

Milovaní mladí!

Rok 2004 je poslední etapou před velkým setkáním v Kolíně nad Rýnem, kde se v roce 2005 bude slavít XX. světový den mládeže. Vybízím vás tedy, abyste zesílili svou duchovní přípravu tím, že prohloubíte téma, jež jsem zvolil pro XIX. světový den mládeže: „Chceme vidět Krista.“ (srov. Jan 12,21).

S touto prosbou se jednoho dne někteří „Řekové“ obrátili na apoštoly. Chtěli vědět, kdo je Ježíš. Nejednalo se o prosté setkání, aby viděli, jak vypadá člověk Ježíš. Pobízení velkou zvědavostí a tušením, že najdou odpověď na své základní otázky, chtěli vědět, kdo opravdu je a odkud přichází.

Drazí mladí, vybízím vás, abyste napodobili tyto „Řeky“, kteří se obrátili na Filipa pohnuti touhou „vidět Ježíše“. Vaše hledání ať není motivová-

no intelektuální zvědavostí, která má sice svou hodnotu, ale ať je podněcováno především vnitřní potřebou najít odpověď na otázku, jaký smysl má váš život. Tak jako bohatý mládenec v evangeliu, i vy hledejte Ježíše, abyste se ho zeptali: „Co musím dělat, abych dostal věčný život?“ (Mk 10,17) Evangelista Marek upřesňuje, že Ježíš na něj pohleděl s láskou. Vzpomeňte také na jinou příhodu, v níž Ježíš říká Natanaelovi: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ A tak mu tento Izraelita, v němž nebylo lsti (srov. Jan 1,47), podal krásné vyznání víry: „Mistře, ty jsi Boží syn.“ (Jan 1,49) Kdo se přiblíží k Ježíši se srdcem oprostěným od předsudků, může docela snadno dojít k víře, protože sám Ježíš ho viděl a miloval jako první. Nejvznešenější na lidské důstojnosti je právě povolání komunikovat s Bohem v této hluboké výměně pohledů, která proměňuje život. Abychom viděli Ježíše, je zapotřebí nechat ho dívat se na nás.

Touha vidět Boha přebývá v srdci každého muže a každé ženy. Drazí mladí, dovolte Ježíši, aby se vám díval do očí, aby ve vás rostla touha vidět Světlo a zakoušet jas Pravdy. Ať jsme si toho vědomi nebo ne, Bůh nás stvořil, protože nás miluje a proto, abychom ho milovali i my. Právě proto je touha po Bohu, kterou člověk nosí v srdci, nepotlačitelná. „Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukryvej.“ (Ž 27,8–9) Tuto tvář, jak víme, nám Bůh zjevil v Ježíši Kristu.

Chcete i vy, drazí mladí, kontemplovat krásu této tváře? S touto otázkou se k vám obracím v tento Světový den mládeže roku 2004. Neodpovídejte ukvapeně. Především se ztište. Z hloubi svého srdce nechte vynořit vroucí touhu vidět Boha, touhu mnohdy potlačovanou hlukem světa a svody rozkoší. Nechte vynořit tuto touhu a prožijete nádhernou zkušenost setkání s Ježíšem. Křesťanství není pouze nějaké učení; je to setkání ve víře s Bohem, který se stal přítomný v našich dějinách vtělením Ježíše.

Všemi prostředky usilujte o to, abyste umožnili toto setkání tím, že budete hledět na Ježíše, který vás toužebně hledá. Hledejte ho očima těla v událostech života a ve tvářích druhých lidí; ale hledejte ho také očima duše v modlitbě a rozjímáním Božího slova, protože „kontemplace Pánovy tváře se musí inspirovat v první řadě tím, co o něm říká Písmo svaté.“

Vidět Ježíše a kontemplovat jeho tvář, to je touha, která se nedá potlačit, ale kterou člověk bohužel dokáže zdeformovat. K tomu dochází hříchem, jehož podstatou je odvrátit oči od Stvořitele a ulpět na stvoření.

Tito „Řekové“ hledající pravdu by se nemohli přiblížit ke Kristu, kdyby jejich touha, svobodně a dobrovolně povzbuzovaná, nebyla konkretizována jasným rozhodnutím: „Chceme vidět Ježíše.“ Být opravdu svobodní znamená mít sílu zvolit si Toho, pro něhož jsme stvořeni, a přijmout jeho vládu nad svým životem. Vnímáte to v hloubi svého srdce: všechna pozemská

dobra, všechny pracovní úspěchy, samotná lidská láska, o které sníte, nebudou moci uspokojit vaše nejniternější a nejhlubší touhy. Pouze setkání s Ježíšem bude moci dát plný smysl vašemu životu: „Stvořil jsi nás pro sebe, [Pane], a nepokojné jest srdce naše, dokud nespočine v Tobě,“ napsal sv. Augustin. Nedejte se odlákat od tohoto hledání. Vytrvejte v něm, protože v sázce je příliš mnoho: vaše plná realizace a vaše radost.

Draží přátelé, naučíte-li se objevovat Ježíše v eucharistii, budete ho umět objevovat i ve svých bratřích a sestrách, zvláště v těch nejchudších. Eucharistie přijímaná s láskou a horlivě adorovaná se stává školou svobody a lásky, aby se uskutečnilo přikázání lásky. Ježíš k nám nádherně mluví o darování sebe sama a o lásce vedoucí až k obětování vlastního života. Je to snadné? Víte, že ne! Zapomínat na sebe není snadné; odvrací to od vlastnické a narcisistické lásky, aby se člověk otevřel radosti z lásky, která dává. Tato eucharistická škola svobody a lásky učí překonávat povrchní city, abychom pevně zakořenili v tom, co je pravdivé a dobré, osvobozuje od uzavření se do sebe, abychom byli schopni otevřít se druhým, učí přejít od lásky citové k lásce opravdové. Láska není jen cit; je to úkon vůle, který spočívá v tom, že člověk stále dává přednost dobru druhého před vlastním dobrem: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ (Jan 15,13)

A s touto vnitřní svobodou a vroucí láskou nás Ježíš vychovává, abychom se s ním setkávali v druhých, zejména v zohyžděné tváři chudých. Blahoslavená Tereza z Kalkaty ráda rozdávala svou „vizitku“, na níž bylo napsáno: „Plodem mlčení je modlitba, plodem modlitby je víra, plodem víry láska, plodem lásky služba, plodem služby pokoj.“ To je cesta k setkání s Ježíšem. Jděte vstříc všem lidským bolestem a utrpením s velkodušností a láskou, kterou Bůh vlévá do vašich srdcí skrze Ducha Svatého: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40) Svět naléhavě potřebuje velké prorocké znamení bratrské lásky! Nestačí totiž o Ježíši „mluvit“; je zapotřebí „ukázat“ ho skrze výmluvné svědectví vlastního života.

A nezapomínejte hledat Krista a poznávat jeho přítomnost v církvi. Ona je totiž prodloužením jeho spásonosné činnosti v čase a prostoru. V ní a skrze ni se Ježíš i dnes stává viditelným a umožňuje lidem setkat se s ním. Ve svých farnostech, hnutích a komunitách buďte jedni k druhým pohostinní, aby tak mezi vámi rostlo a sílilo společenství. To je viditelným znamením přítomnosti Krista v církvi navzdory temným stínům, které na ni vrhají lidské hříchy.

Nebudte překvapeni, setkáte-li se na své cestě s křížem. Což neřekl Ježíš svým učedníkům, že zrna musí padnout do země a zemřít, aby mohlo přinést hojný užitek? (srov. Jan 12,23–26) Naznačoval tak, že jeho život, da-

rovaný až k smrti, bude plodný. Jak víte, po Kristově zmrtvýchvstání smrt už nikdy nebude mít poslední slovo. Láska je silnější než smrt. Jestliže Ježíš přijal smrt na kříži a udělal z ní pramen života a znamení lásky, pak to nebylo ze slabosti ani kvůli nějaké zálibě v utrpení. Udělal to proto, aby nás spasil a už teď nám dal podíl na svém věčném životě.

Právě tuto pravdu jsem chtěl připomenout mladým lidem celého světa, když jsem jim v roce 1984, na konci Svatého roku vykoupení, předal velký dřevěný kříž. Od té doby prošel během přípravy na vaše Světové dny různými zeměmi. Na sta tisíce mladých se modlilo před tímto křížem. U jeho paty složili svá břemena, která je tížila, a mnozí z nich našli také sílu změnit svůj život.

Letos u příležitosti dvacátého výročí této události bude kříž slavnostně přijatý v Berlíně, odkud bude putovat po celém Německu a příští rok dorazí do Kolína nad Rýnem. Chci vám dnes zopakovat slova, která jsem tehdy pronesl: „Drazí mladí, (...) svěžuji vám Kristův kříž! Neste ho do světa jako znamení lásky Pána Ježíše k lidstvu a zvěstujte všem, že není spásy a vykoupení než v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých.“

Vaši současníci od vás očekávají, že se stanete svědky toho, s nímž jste se setkali a který vám dal život. V každodenním životě se staňte neohroženými svědky lásky, která je silnější než smrt. Je na vás, abyste přijali tuto výzvu! Dejte své schopnosti a svůj mladistvý zápal do služby hlásání radostné zvěsti. Buďte nadšenými přáteli Ježíše, kteří ukazují Pána všem, kdo ho touží vidět, a především těm, kdo jsou mu nejvíce vzdáleni. Filip a Ondřej vedli ony „Řeky“ k Ježíši: Bůh používá lidská přátelství, aby vedl lidská srdce k prameni božské lásky. Pociťujte odpovědnost za hlásání evangelia svým přátelům a všem svým vrstevníkům.

Blahoslavená Panna Maria, která celý život neúnavně kontemplovala tvář svého Syna, kež vás pod jeho vedením neustále chrání a kež vám pomáhá v přípravě Světového dne v Kolíně nad Rýnem; vybízím vás, abyste k němu už nyní hleděli s odpovědným a skutečným nadšením. Nazaretská Panna jako pozorná a trpělivá Matka ve vás bude utvářet kontemplativní srdce a naučí vás upírat pohled na Ježíše, abyste byli v tomto světě, který pomíjí, proroky světa, který neumírá.

Uděluji vám zvláštní požehnání, aby vás doprovázelo na vaší cestě.

Ve Vatikánu 22. února 2004

Islám není biblickým paradigmatem

Prolegomena

To dnešní pojednání o islámu bude poněkud jiné, než bylo to předchozí. To proto, že mi bylo doručeno určité srovnání, v němž se autor znovu pokouší podepřít autoritu islámu autoritou Bible. Je ale přitom smutné, že exegeticky úplně míjí jádro věci! V tomto srovnání se objevují citáty z Bible, které sice naprosto pravdivě potvrzují zaslíbenou linii Abrahama syna Izmaela, ale v žádném případě neříkají nic o tom, že islám je další cestou ke spáse. Říkají-li, že Bůh se neujímá andělů, ale potomků Abrahamových (Žd 2,16), je tím řečeno pouze: ujmu se jich, protože jsou mi jednak krví /hledisko Starého zákona/, ale především vírou v Boha v celém aspektu jeho bytí spříznění /hledisko Nového zákona/. Tudíž Arab, který se krví stává potomkem Izmaelovým, ale který současně vyznává jiné náboženství, zůstává i navzdory své náboženské orientaci stále „potomkem Abrahamovým“. Je-li spravedlivý a dobrý, pak je spasen svými „dobrymi skutky“ (Jk 3,13) a nikoliv, objektivně řečeno, „pouze vírou“ (Jk 2,24). Subjektivně je však okolnostmi života, řekněme těsně před smrtí, jejíž psychologický průběh my dosud plně neznáme a znát asi ani nebudeme, postaven do role Krista přijmout, samozřejmě touží-li po spáse. Stále totiž platí dogmatický výrok, že mimo církev není spásy, neboť je církev tělem Kristovým a s ním jako hlavou tvoří jeden neoddělitelný celek. Duše člověka je přirozeně křesťanská. Jako srovnání nabízím výrok u Lukáše (Lk 22,69), ve kterém Kristus oznamuje veleradě a zákoníkům, „že od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“ Tedy oznamuje skutečnost, že každý se s ním shledá. Takové rozlišení však ve srovnání chybí.

Následovat Abrahama vírou (Řím 3,28-4,18) ještě nemusí znamenat být nutně židovského vyznání nebo dokonce být křesťanem, jelikož Abraham byl později po svém odchodu z Uru mimo jakoukoliv příslušnost k národu svázaného nějakou vírou či konkrétním náboženstvím. Měl však víru v pravého Boha a díky ní se stal otcem pronárodů. Teprve Jákob je nazván Izraelem (cf. Gn 32,29) a jeho dvanáct synů dalo později vzniknout židovskému národu (cf. Gn 49,1-28). V protikladu k nim bylo předtím oznámeno zplození dvanácti Izmaelových synů, dvanácti předáků také později vzniklých národů (cf. Gn 25,12-18). Stoupenci islámu pak k tomu rádi citují Ježíše: „Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř“ (Jn 10,16).

Ze srovnání však nevyplývá, do jaké míry považují muslimové Krista za pastýře všech národů. V Koránu je Kristova úloha ve světě poněkud zjednodušena a takřka se vytrácí hodnota jeho poselství. Nuže, co říci závěrem našeho úvodu. Snad jen tolik, že srovnání, které jsem obdržel a které před-

stavuje jednostrannou kompilaci, je fakticky neúplné a tragicky zavádějící. Už vůbec se nedá akceptovat jako rovnocenný argument v dialogu s muslimy!

Izmael

Arabové, a to všichni bez výjimky a bez ohledu na náboženství, jsou potomky Izmaelovými. Tak jako Židé povstali skrze Abrahama, Izáka a Jákoba, tak Izmael povstal skrze Abrahama jako syn jeho egyptské otrokyně Hagar (cf. Gn 16,11-16). Arabové, pokud jde o jejich etnický původ a razantní geografickou expanzi v 8. stol. n. l., jsou podnes velmi rozšířeným národem. Pokud jde o náboženství, tedy islámský monoteismus /hanifismus/, jsou všichni jeho stoupenci považováni za potomky Izmaele, neboť byli již v raném věku obřezáni (cf. Gn 17,5-23). Tudíž ti, kteří již nejsou Arabové původem /krví/, stali se prý příslušnými k náboženství islámu pronárodem, jak jim bylo kdysi zaslíbeno, neboť mají stejnou účast na obřizce a „abrahamovské“ tradici (cf. Gn 21,13). Vztah mezi Izmaelem, Izákem a jejich potomstvem dokládá Bible na mnoha místech.

Po smrti Abrahama jej Izák společně s Izmaelem pochovali v Makpelské jeskyni nedaleko dnešního Hebronu (cf. Gn 25,9). Tento akt se měl stát trvalým symbolem sjednocení, ale jak ukazují dějiny Předního východu, nestalo se tak. Již při oslavě odstavení malého Izáka (Gn 21,8) dal Izmael průchod své žárlivosti na zaslíbené dítě (Řím 9,7-9, Gal 4,29). Linie Izmaelova se potom vytrácí kdesi v poušti Parán na území Sinajského poloostrova a zdá se, že nadobro mizí (Gn 21,21). Jen tu a tam ještě máme biblické zmínky o Izmaelovcích, ale ne vždy na své okolí působí dobrým dojmem (Gn 17,20). Z nich vyplývá, že se potomci Izmaelovi postavili proti svým židovským bratrům, jak oznamuje prorok v kodexu (Gn 16,12). V (Gn 37,27) je Jakobův syn Josef zaprodán svými bratry karavaně Izmaelců. Jiná a daleko více vyhrčená situace je v (Sd 8,4-26), kde židovský soudce Gedón vojensky vítězí nad Izmaelskými králi Zebachou a Salmunem. Jejich konflikt připomíná dnešní násilí na Blízkém východě. S biblickou razancí jsou naznačeny i důsledky, kam by podobný konflikt mohl dospět, nebýt mírových rozhovorů. Izmaelci se tedy navzdory společnému původu stali nepřáteli Židů (Ž 83,7).

Islám

Společné nepřátelství ale trvá i navzdory islámu. Muhammad /567-632/ se dovolává společných kořenů se Židy (súra 2,119-134), ale vírou a zjevením jim je nadřazen, neboť sebe označil za poslední pečeť proroků (cf. súra 33,40). Má být vrcholem Božího zjevení a podle islámské věrouky je Muhammad oním Přímluvcem, jak uvádí Janovo evangelium (Jn 16,7). Z kontextu Janova evangelia je jisté, že Přímluvcem je pouze Duch svatý a nikdo

jiný, protože jedině On je schopen uvést do veškeré pravdy (Jn 16,13). Ne tedy Muhammad, ale Duch! Pokud jde o teologii islámu, nemá nic společného s Abrahamem, spíše naopak. Není vycházením ani návratem k judaizmu a netvoří žádnou pozitivní analogii křesťanství. Militantní duch tohoto náboženství, který neutichl nikdy v dějinách a který dokládá samotný Korán, je pravým opakem zvěstování evangelia – milujte své nepřátele a číňte dobře všem (Lk 6,27nn). Ať chceme nebo ne, stojí islám v naprostém protikladu vůči všemu, co je nám společné (cf. Gn 16,12). Je pokračováním vzdoru. Už otrokyně Hagar si přestala vážit své paní Sáry (Gn 16,4nn) a zdá se, že Muhammadem tradice vzdoru nejenže vrcholí, ale i nadále pokračuje. V žádném případě ale nelze podepřít vznik islámu Písmem. Chybí přímá historická návaznost na teologickou tradici starozákonního judaizmu, pro který je islám spíše než vírou tradicí krve. Dále pak je absencí Písma jakýkoliv profétizmus, který by Proroka označoval za dalšího posla Páně. Islám navíc snižuje podstatu Krista a upírá mu božskou přirozenost (súra 4,171, 5,73) - vliv arianizmu. Pro Muhammada je Kristus pouhý prorok (súra 2,130, 3,40, 9,30) a předesílá, že „náboženstvím jediným u Boha jest věru islám“ (súra 3,19). Zcela naprosto ignoruje Kristovu smrt na kříži (súra 4,157) – vliv východního dokétizmu, a Marii uvádí v Trojici (súra 5,116) – vliv kollarydiánů. Extrémní povahy jsou pak ty verše, které zasahují do politiky, soudnictví či náboženství jinověrců (súra 47,37, 9,29, 9,45). Z toho, co bylo řečeno, není možné vytvořit společný ekumenicko-teologický konsensus, jak si přeje Charta oecumenica, neboť nás nerozděluje tolik kontinent, jako spíše náboženská povaha a zcela zjevný synkretizmus v Koránu ve vztahu k pravé historicitě evangelíí. Avšak ten, kdo i přesto tvrdí, že islám je cestou ke spáse, je heretik. Napadá tím věroučnou jednotu zjevených pravd. Islám nikdy nepřijal kritickou analýzu Koránu a je v zásadě proti jakékoli tendenci Korán vykládat jinak, než jak ho vykládají jeho stoupenci. Islám jednoznačně nabízí cestu k monoteizmu, ale nikdy vám nenabídne cestu ke spáse. Kristus v Koránu totiž není Immanuelem – Bohem s námi (Iz 7,14). Víme, že kámen úhelný stavitelé zavrhli, ale že byl položen dlouho před islámem (Mk 12,10, Lk 20,17). Víme rovněž, že tímto kamenem je Kristus (cf. Sk 4,10n, Ef 2,20-22, 1Pt 2,2-4, Řím 9,33). Je skálou a je cestou (Jn 14,4-6). To islám neučí.

Epilog

Proto být potomkem Abrahamovým by znamenalo jediné. Pokračovat v prosté linii jeho víry a později i náboženství. Obřizka jako tradiční úkon k tomu ještě nestačí. Víme, že obřizku praktikovali již staří Egypťané, Moabitě, Edomitě a Amónité. Ani pokrevní příbuznost nezaručuje pravost vyznávaného náboženství, ať je jakékoliv. Se vzrůstajícím násilím na Blízkém východě vidíme, jakým způsobem přistupuje islám např. k demokracii nebo

hodnotám člověka. Zatímco křesťan má milovat i nepřítel, tak naopak muslimovi nevdá zabít „modloslužebníka“. Islám se díky tomu jeví jako primitivní náboženství. Jedinou možnou cestou, jak se zbavit problémů, je zbavit se islámu. Je vždy nutné ukazovat tomuto náboženství pozitivní alternativu v Kristu a nebát se toho. Bylo by proto lépe nejprve, kdybychom si vzájemně podali ruce a odpustili si přitom tragické prohřešky minulosti, jichž jsme se na sobě dopustili – tak vypadá pravý ekumenizmus lidství.

Daniel Kyler

Okénko do knihovny

autor: Jiří Barhoň
název: Zlý farář přejel hodného psa
z obsahu:

O farnících

Tak jako miluje kočka svá koťata, slípka svá kuřata či osel svá oslata, tak miluje i kněz své farníky. Já je dokonce zbožňuji. Popravdě řečeno to však není zásluha moje, ale jejich. Mám je rád proto, že to jsou lidé bodří, prostí a vyrovnaní, se kterými ani vichřice nepohne, natož já.

Týden co týden po každém nedělním kázání čekám, kdy přijdou na faru s transparentem „Dost bylo řečí“ a vyvezou mě za hranice farnosti. Ale oni ne. Trpělivě naslouchají každému mému slovu, někteří si jej dokonce nahrávají na magnetofon a 31. prosince večer přehrávají. Duše farníka je duše svatá, o tom nemám ani tu nejmenší pochybnost. Její nositelé, farníci se dělí v zásadě do dvou skupin: na ty, kteří všemu věří, a na ty, kteří ničemu nevěří. Rozdíl mezi nimi je sice dost podstatný, ale nikoliv důležitý. Důležité je to, že se mají rádi a nikdo je nezmění. Trvalo mi léta, než jsem na to přišel. Nemohu je změnit, ale mohu je milovat. Změnit je může jenom Bůh, když se mu do toho moc nepletu.

Stejně jako farníky, nemůže kněz měnit ani zavedené farní zvyky a pořádky. Alespoň ne rychle. Proto, je-li moudrý a zkušený, zachovává ve farnosti první rok vše při starém a vůbec nic nemění. V klidu počká, až rok uplyne, a když se to stane, ani pak nic nového zavádět nemusí, protože se už stejně blíží doba, kdy bude přeložený, a nestačil by to dokončit. Farníci ho pak mají tím více rádi, jelikož si nemusí zvykat na žádné novoty, a všude vyprávějí, kolik toho udělal, když nic neudělal. Já to tak dělám už pět let a nemohu si stěžovat.

Jelikož je však nás kněží málo a farníků mnoho, musíme si osvojovat nové formy pastorační práce, abychom ji rozšířili na všechny skupiny obyvatelstva a nezapomněli přitom ani na jediného živáčka. Odborně se tomu říká „nová

evangelizace“. Je to sice náročné, ale stojí to za to. U nás na venkově, kde je ještě stále dosti pohřbů, jsem ji začal realizovat právě na tomto poli. Nepohřbívám už jednotlivé farníky, ale celé farnosti. Za pět roků jsem jich stačil pohřbít šestnáct, což není na mladého kněze špatný průměr. A na starého to také celkem ujde.

O mladém perspektivním knězi

Žil-byl v jedné malé české vísce na staré faře jeden mladý perspektivní kněz. Měl osmdesát pět roků, třicet sedm farností a občas chuť se na všechno vykašlat.

„Jak já to dneska všechno stihnu?“ říkával si každé ráno, „ve škole odučit tři hodiny náboženství, zajet do města na čtyři úřady, oddat dva snoubence a zaopatřit tři umírající (hlavně to nepoplést, jako minule), odsloužit devět mší svatejch, postavit kapličku a koupit si nový ponožky. To bude zase fofr! Aspoň těch mší kdyby nebylo devět, ale jen osm, ty přece nemůžu odbýt. „Bože, dej,“ prosil na kolenou, „abych to všechno stačil včas objet a ke tvé slávě vykonat. Je-li to tvá vůle, ať mi přitom zase neupadne u tý mý starý šunky na přejezdu kolo a na dálnici volant. Jinak fakt nevím, kdy ty ponožky koupím, a uznej sám, že s děravejma ponožkama je farář ztracenej, ne-li zatracenej. Amen.“

Po této vroucí a hluboké modlitbě se stalo něco nečekaného. Možná ho duch svatý osvětil, možná v něm ta myšlenka už déle skrytě zrála, zkrátka a dobře, najednou mu blýskl hlavou nápad. Rozhodl se, že si pořídí tryskové letadlo.

Netrvalo to dlouho a v jeho garáži parkoval místo staré škodovky nový Pershing. Teď stihnul všechno. Když s ním letěl z jedné farnosti do druhé, lidi mu mávali a křičeli: „Hurá, sláva, to jsou věci!“ (což bohužel neslyšel, jelikož létal nadzvukovou rychlostí). Na úřady, do škol i kostelů přilétával pravidelně s čtvrt hodinovým předstihem, který využíval k přátelským rozhovorům s lidmi, na něž předtím neměl vůbec čas. Ti si toho velmi považovali a říkali: „Teď je ten pan farář úplně jiný, takhle se nám to líbí.“ Doslova si ho zamilovali a jeho věhlas daleko přesáhl hranice svěřených farností.

Proto jich nyní spravuje čtyřicet pět a slouží každý den jedenáct mší svatých. Proč také ne, vždyť je to ještě celkem mladý perspektivní kněz. Jen to tryskové letadlo už v garáži nemá, neboť nestačilo. Parkuje tam místo něj raketoplán.

Tuto knihu ve farní knihovně nemáme, ale je možno si ji objednat v Knihkupectví Jonáš.

M. Jirásková

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Pozor, chystá se změna!

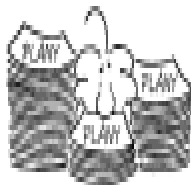
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihupectví Jonáš - Litoměřice.

&

Farní rada

Zpráva z 4. zasedání Farní rady ze dne 04. 04. 2004

V neděli, tentokrát již 4. dubna, se sešla Farní rada.

Program jednání:

- **Mobilní nástěnka**

Nástěnka již funguje. FR rozhodla, že bude u vchodu kostela a po mši sv. se natočí tak, aby byla po zavření kostela čitelná i pro nahlížející zvenku. Aktuality budou přijímat a umístit je na nástěnku členové FR.

- **Kartičky s dobou konání bohoslužeb**

FR dala za úkol páteru Jiráskovi, aby zjistil data z vikariátu a z Děčína; zhotoví je pan R. Sticha.

- **Zvláštní čísla farního zpravodaje**

Od pana Čtvrtníka přišel podnět na příležitostné vydání rozšířeného časopisu pro širší veřejnost. FR se může dotázat pátera Davídka na druhé straně, zda by bylo možné něco pro to udělat: zkusit se spojit s médii nebo například vybrat různé tématické pořady, mše svaté, besedy duchovně zaměřené v různých médiích a podat informaci o nich. Otázka samostatného časopisu nebo i rozšíření je ale problematické jednak z finančních důvodů, ale i proto, že není k dispozici fundovaný člověk, který by se rozšíření časopisu věnoval tak, aby zaujal i širší veřejnost.

- **Farní knihovna**

Pan Macoun navrhl, že by jeho otec byl ochoten dělat knihovníka farní knihovny. Je třeba s ním celou věc zorganizovat a informovat o novém chodu knihovny.

- **Informace o stavu objektů v naší farnosti**

Páter František informoval o kostelech, které patří k naší farnosti a o jejich současném stavu:

Děčín-Podmokly (kostel sv. Františka z Assisi)

Farní kostel je opraven a využívá se. U židlí by bylo třeba opravit držáky na zpěvníky. Problematické jsou zvony a není zcela dokončeno ozvučení kostela ap.. Historický oltář se podle finančních možností restauruje.

Děčín-Rozbělesy (kostel sv. Václava)

Náš bývalý farní kostel se opravuje z peněz ministerstva kultury – tento rok příspěvek není. Zatím jsou hotova okna, římsy a střecha.

Děčín-Chrást (kaple sv. Jana Nepomuckého)

Jedná se o majetek města, kaple je po opravě. Měla by sloužit pro koncerty, výstavy apod.

Prostřední Žleb (kaple Andělů Strážných)

Kaple je majetek města. Jednou ročně je zde pouť.

Bělá (kostel sv. Františka Xaverského)

Kostel (farní) se opravuje. Proběhla generálka věže, krovů a střechy. Předpokládá se využití pro setkávání farníků při různých akcích, například koncerty, besedy. Dokončit opravy bude možné, podaří-li se získat nějaký projekt a tím finanční prostředky (například od EU).

Bynov (kostel Panny Marie)

Kostel před časem opraven, pravidelně se užívá.

Dolní Žleb (kostel Nejsvětější Trojice)

Kostel (farní) je ve špatném stavu, sloužil jako sklad. Je třeba provést celkovou rekonstrukci. V první řadě opravit střechu a krovy, ale i dnes cenné varhany. V provozu je jednou měsíčně - pouť a jednou ročně setkání s německými pamětníky. V obci je snaha kostel opravit.

Javory (kostel sv. Prokopa)

Kostel (farní) ve velmi špatném stavu - stavba je nestabilní, provizorně zajištěna. Inventář darován do opraveného kostela u Mostu (tím zachráněn), poškozené varhany přestěhovány do Bělé. Existuje skupina zvažující opravu kostela.

Jílové (kostel Nejsvětější Trojice)

Farní kostel je nedávno opraven, je funkční. Bohoslužba 2x týdně.

Sněžník (kaple Jména Panny Marie)

Obecní kapli užívá příležitostně pouze obec pro výstavy.

Příští setkání farní rady se uskuteční 9. května 2004 v 18:30. Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Zapsala M. Altnerová

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský halěř
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	34 228 Kč	5 047 Kč	9 100 Kč	

R. S.

- Muž v podroušeném stavu se řítí jednosměrnou ulicí proti směru jízdy. Zastaví ho policie: „Kam jako myslíte, že jedete? „To si teď já nejsem tak úplně jistý, ale ať už j-edu kamkoliv, tak u-určitě jedu pozdě, protože všichni už jedou zpátky.“
- Auto s defektem dovezli do opravy. Opravář otevřel kapotu, podíval se, udeřil kladivem na určité místo a řekl: „Hotovo, dostanu 310 Kč.“ Auto bylo pojízdné, ale majitel se pozastavil nad cenou. „Za jediný úder chcete 310 Kč? „To ne, pane, za úder 10 Kč a 300 Kč za to, že jsem věděl, kam bouchnout.“

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004				
2. května	6. června	4. července	1. srpna	5. září
3. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	16:23	17:17
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	16:28	17:22
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	16:38	17:32

Credo

... V JEŽÍŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO ...

(8. pokračování)

Dostáváme se k jádru Creda, k srdci naší víry, kterým bezpochyby je víra v Ježíše Krista. Jsou lidé, kteří se velice cítí křesťany, kteří velice v Boha věří, ale kteří mají ke Kristu daleko, on jaksí nepatří do jejich obrazu víry, což je ovšem ohromný malér, protože v jednoho Boha věří spousta lidí. Třeba Židé, Mohamedáni, muslimové. U některých primitivních afrických náboženství najdeme víru v jednu nejvyšší bytost, u náboženství východních to není tak jasné, protože jen u některých je Bůh osobní. Řada lidí se nehlásí k žádnému náboženství, ale vyznávají, že „něco“ musí být, nebo, že „někdo“ je. Ovšem tohle všechno má ještě ke křesťanství hrozně daleko.

Skutečná křesťanská víra stojí a padá s vírou v Ježíše Krista, s kterou ovšem souvisí i pohled na celkovou situaci světa. A jaká je tedy situace lidstva v pohledu víry?

Mezi člověkem a Bohem je „potrubí“, které bylo poškozeno, ale ne vinou Boha, ale člověka. Tím se k nám nedostává pravá, čistá voda. Ale Bůh se rozhodl zachránit člověka. Jak? Doprostřed lidstva dal Ježíše, který se stal zdrojem čisté vody a tím nás zase plně napojil na Boha Otce. My máme určité zkušenosti s Bohem, s Ježíšem, ale když to máme předat dál, tak narážíme na problémy. Jak vlastně vysvětlit, že v Ježíšovi je právě lidství a božství? Jsou dva extrémy chápání Ježíše. První: Ježíš byl jenom Bůh a to lidství byla jenom taková rouška. A druhý extrém: Bůh je přece jenom jeden, Ježíš byl pouze dokonalý člověk, který nám toho o Bohu dost řekl, dost nám Ho přiblížil. Tyto dvě krajnosti přezívají. A jak to máme chápat

my? Ježíš je někdo, kdo je na tom jinak než já a přece není úplně jiný než já, v tom smyslu, že by se mnou neměl nic společného. Je to tedy někdo, kdo má se mnou velmi mnoho společného, ale není na tom tak, jako já. Říkat, že Ježíš je jen člověk nebo Bůh je jednoduché, ale pochopit, že v Ježíši je jak lidství, tak božství je pravý výkon víry. Domněnka, že zdůrazňováním „Ježíš je Bůh“ nic nepokazíme, je mylná. Protože, když neuznáváme Ježíšovo lidství, tak se nám zhroutlí vykoupení a hledáme jiného vykupitele a tím se dostáváme mimo pravou křesťanskou víru.

My tedy máme věřit, že v Ježíši je neoddělitelně spojeno lidství a božství, ale nedělat z toho smíšeninu, boholidství jako novou podstatu. Poznání Ježíše čerpáme ze svého vnímání Boha. Ale to nemá být vše. Máme znát i trochu teorie. Smrt, ukřižování je důsledek hříchu, ale vzkříšení je vítězství nad smrtí, tím i nad hříchem a v tom spočívá naše vykoupení. Ježíš není bezmocný vůči zlu jako my. Má nad ním moc a má také moc nás od tohoto zla osvobodit. Ježíš se stal jedním z nás, aby s námi mohl komunikovat, a proto je Ježíš přístupný pro všechny lidi. A protože se s námi v lidství spojil, vede nás svou cestou do nebeského království.

Situace po prvotním hříchu je srovnatelná se situací polárníků na odtržené ledové kře, kdy se vzdalují od základny a nemohou se dostat zpět. Jediná možnost záchrany může přijít ze základny. My jsme všichni na takové „kře“. Všichni lidé se proto rodí daleko od „pevniny“, v situaci hříchu. Do toho přichází Ježíš, aby zcela zásadním způsobem proměnil tento nepříznivý stav. Od toho okamžiku se lidé ptají: Kdo je to Ježíš Kristus? A křesťané odpovídají svým vyznáním. Jedno z nejkratších zní: „Kristus trpěl - zemřel - vstal z mrtvých,“ anebo ještě kratší: „Ježíš je Pán.“ I my budeme hledat odpověď, byť poněkud podrobněji.

Nejprve pro pořádek připomeňme, že Ježíš Kristus není jméno a příjmení. Ježíš - Jošua je běžné jméno v Izraeli. Kristus - Christos - Pomazaný - Mašijah - Mesiáš je pomazaný ne k nějakému úkolu, ale Pomazaný v absolutním slova smyslu. Mašijah - syn Davidův: pro Židy syn Davidův znamenalo víc než Syn Boží. Syn Boží bylo pro ně něco obecného, kdežto syn Davidův mělo pro ně konkrétní význam, podložený ve Starém zákoně, byl to očekávaný zachránce od Boha.

Židé byli přesvědčeni, že jestli se mělo opravdu něco dobrého stát, muselo to vycházet z Boha. Tedy Ježíš - Mesiáš musel vycházet taky z Boha. Židé neměli nadpřirozeno a přirozeno, ale to Boží a to druhé, co je proti němu. Pro ně byl Bůh nejvyšší dobro.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Středoevropské dny

1. května 2004 sobota Koclířov u Svitav - formační shromáždění k pouti národů do Mariazell a organizační koordinace poutníků z královéhradecké diecéze, diecéze královéhradecká.

1. května 2004 15:00 sobota Hluboké Mašůvky u Znojma - Německá mše sv., diecéze brněnská.

1. května 2004 18:00 sobota Hluboké Mašůvky u Znojma - Česká mše sv., diecéze brněnská.

1. května 2004 10:30 sobota Bezručice - pouť s přeshraniční účastí, diecéze plzeňská - vikariát tachovský.

1. května 2004 sobota Velehrad - děkanátní pouť za obnovu rodin a za kněžská povolání, arcidiecéze olomoucká.

2. května 2004 11:00 neděle Jablonné v Podještědí poutní bazilika sv. Vavřínce a sv. Zdislavy - Německá bohoslužba.

2. května 2004 neděle Svatyně Matky Boží Montserratské u Cizkrajova - jarní pouť {8:30 - modlitba růžence; 9:00 - mše svatá; 10:00 - májová pobožnost; 10:30 - adorace, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky} diecéze brněnská - farní úřad Slavonice.

3. - 5. května 2004 Brno - valná hromada Asociace ředitelů církevních škol, sekce pro církevní školství ČBK.

4. května 2004 neděle Hluboké Mašůvky u Znojma - pouť hasičů ke sv. Floriánovi, diecéze brněnská.

5. - 11. května 2004 - týden modliteb za povolání, konference vyšších představených ženských řeholí v ČR.

8. května 2004 10:30 sobota Svatý Kopeček - celonárodní pouť zasvěcených bratří a sester i rodin na Svatý Kopeček {10:00 - mše sv.; 13:00 - modlitba během dne; duchovní slovo řeholníka; 15:00 - Eucharistická adorace, nešpory}, konference vyšších představených ženských řeholí v ČR.

15. května 2004 neděle Svatyně Matky Boží Montserratské u Cizkrajova - sobotní dopoledne u Matky Boží na Montserratu {8:30 - modlitba růžence; 9:00 - mše sv.; 10:00 - tématická promluva; 10:30 - adorace, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky}, diecéze brněnská - farní úřad Slavonice.

15. května 2004 sobota Olomouc katedrála - děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, arcidiecéze olomoucká.

22. - 23. května 2004 Pout' do Mariazell.

29. května 2004 11:00 sobota Jablonné v Podještědí - pouť k sv. Zdislavě - patronce rodin, centrum pro rodinu Litoměřice.

Více na adrese <http://katdny.cirkev.cz>

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Čarodějnice** - V pátek 30. dubna se na zahradě u bývalé fary v Bělé koná navečer pálení čarodějnic. Přineste nějaké s sebou. Nejhezčí budou po zásluze odměněny. Přijít mohou i nečarodějnice. (*Karel Stein*)
- F Pouť do Mariazell** - Pouť 8 států do Mariazell se koná o víkendu 22. - 23. května 2004. Více v aktualitách na našem webu.

Stručné informace pro ty, kteří pojedou na pouť s Ústeckou farností 21.-22. 05. 2004: Z parkoviště do poutního areálu je od 2 km do 3,8 km, kyvadlová doprava zajistí přepravu pouze těžko chodících poutníků. Poutníci si s sebou do areálu nesmí vzít skleněné láhve a deštníky. Kdo bude mít velkou vlajku nebo transparent musí stát vzadu nebo po okraji, aby nestínil ostatním. V areálu budou zpovídat zpovědníci i česky, ale lépe je vykonat si svátost smíření doma. V areálu bude po celý den připravena k občerstvení poutníků káva a čaj a dostatečný počet WC. Každý poutník obdrží s identifikací i osobní průkaz se všemi potřebnými telefonními čísly, mapku s označením místa, kde je jeho autobus. Na přístupových cestách k areálu letiště najdou poutníci informační stánky, kde budou i naši česky mluvící organizátoři. Organizátoři doporučují, aby si každý poutník sjednal u své zdravotní pojišťovny v ČR před odjezdem na pouť pojištění pro cesty a pobyt. Zároveň doporučují, aby si každý vzal s sebou své léky, které používá i pro případ náhlé změny zdravotního stavu. Po ukončení hlavní mše sv. bude přímo na letišti nabízeno poutníkům i teplé jídlo. Každý poutník dostane v poutním balíčku tranzistorový přijímač se sluchátky, vodu, hroznový cukr, kartonovou sedačku, která je schopna plnit svou funkci i v případě deště, dárky jako šálu a růženec Evropy. Samozřejmě také brožuru, průvodce v českém jazyce. Dále pláštěnku, protože se nesmí vzít do areálu deštníky. Vše poutníkům zůstává, nic dalšího kromě účastnického poplatku (je zahrnut v částce ceny zájezdu) se neplatí. Vše bude přichystáno v plátěné tašce přes rameno s logem SeKD 2003/2004. Každý účastník bude mít u sebe průkaz poutníka, do kterého si vepíše mobilní telefon na svého vedoucí-

Sěčin - Podmokly

ho autobusu, popř. i řidiče svého autobusu. Držitelé mobilních telefonů musí mít speciální zprovoznění mobilu pro volání v zahraničí (aktivace roamingové služby). Počasí v den pouti se nedá odhadnout. Organizátoři doporučují mít s sebou i teplé oblečení, které nebude-li třeba, může zůstat v autobuse.

F Pout' rodin - Pout' rodin ke svaté Zdislavě do Jablonného v Podještědí se koná v sobotu 29. května 2004. Hlavní mše svatá od 11:00.

F Inzerát - Zatím žádný.

Některé životní problémy

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- **Láska k penězům**
1. Tm 6, 7-12.
- **Lež**
Zj 21, 8.
- **Posuzování druhých**
Mt 7, 1-5.
- **Strach**
Lk 12, 5.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	14:45-15:30	13	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	5-7	Andrea Krumpolcová
středa	15:00-16:00	10-14	Soňa Šenková
čtvrtek	15:00-16:00	10-14	Marie Jirásková

R. S.

- Autobus se řítí dolů s kopce a za ním běží člověk. Jeden z cestujících na běžce posměšně zakřičí: „Už nás nedoběhnete!“ „Musím, já jsem šofér!“
- Z operačního sálu vyjde chirurg. Na chodbě se ho ptá ustaraný muž: „Pane doktore, jak dopadla operace?“ „Ták, operace? To nebyla pitva?“

Děcin - Podmokly

- Tatínek po krk ve vodě vystupuje z řeky. „Proboha, kde máš Jiříčka?“ poleká se matka na břehu. „Buď klidná, maminko, vedu ho za ruku.“
- Jdou dva muži. Jeden má pravou ruku nahoře, druhý levou. Vidí je třetí a ptá se: „To je nějaký nový pozdrav nebo nemoc?“ První muž se polekaně otočí a říká: „Josefe, my jsme ten trám zapomněli.“
- „Umíš plavat? „Ano, ale jenom někdy.“ „Proč ne vždycky?“ „Jenom když jsem ve vodě.“
- Po dopravní nehodě říká lékař zraněnému. „Ta rána na hlavě je smrtelná. Ale z ostatních zranění se vyléčíte brzy.“
- Proč žijí Skoti tak dlouho? Protože jsou tam drahé pohřby.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3.	5.	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
14.	5.	Svátek sv. Matěje, apoštola
20.	5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně
30.	5.	Slavnost Soslání Ducha Svatého
31.	5.	Svátek Navštívení Panny Marie

Prosebné dny

	2.	5.	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
21.-29.	5.	Příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého	
23.	5.	Den modliteb za sdělovací prostředky	

Významné dny

9.	5.	Svátek matek
12.	5.	Mezinárodní den ošetřovatelek
25.	5.	Mezinárodní den ztracených dětí

Výroční dny biskupů

17.	5.	Kard. Vlk	narození (1932)
18.	5.	Svatý otec	narozeniny - 84 let
19.	5.	Mons. Liška	jmenován tit. biskupem (1988)
30.	5.	Mons. Lobkowicz	jmenován diecézním biskupem (1996)
31.	5.	Mons. Radkovský	jmenován diecézním biskupem (1993)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou 2. neděli v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa v 17:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 30. 05. 2004, před 1. nedělí v červnu ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)